

certitudine & simplicitate, & in hac humiliter
acquiescamus, nec nos ipsos & alios fastuose &
maliciose, ausuq; temerario & impio inquietemus,
incertis problematum stultissimorum vanitatibus,
mutuis conuictijs, & odijs, & his nosmetipsos per-
damus, prostituamus & confundamus, ut, pro
dolor, fieri solet. Habuimus haecenus, & adhuc
Dei beneficio habemus res ipsas, veritatem, atq;
nucleum doctrinae & consolationis. Nostrum est
videre, ne à rebus tantum ad Verbalia, à Veri-
tate ad figmenta rationis & labyrinthos, à nucleo
ad putamina, à Christi ore ad Philosophorum
commenta, à textu evidenti ad glossas Babylonicas,
à caelestibus ad terrena, à mysterijs diuinis ad ra-
tiocinationes humanas, ab incorruptibilibus &
eternis ad caduca & corruptibilia, ab hyperphysi-
cis & antiphysicis, quorum exempla in solis scrip-
turis sacris habentur, ad physica tantum axioma-
ta, & à Deo ipso ad homines, ab Angelis ad bestias,
à pietate ad extremam securitatem, à consolatione
ad stuporem & fremitum, à reuerentia ministerij
ad contemptum eiusdem, deniq; à certitudine fidei,
doctrinae & salutis nostrae, ad dubitationes schola-
sticas & suspensiones Academicas, hoc est, ad
plusquam Cimmerias tenebras, & ad ipsius dam-
nationis barathrum, ablegari & nostramet culpa
precipitados adigi nos sinamus, neue Turca plus
videantur Christo tribuere, quam multi in Eccle-
sia ipsa, & ne filia deuoret matrem. Tribuamus

Filio